

حامیان خارجی افغانستان شرم و حیا ندارند: گل آقا {رحیمی}

18-10-08

دولت های غربی درراس آمریکا که با ساز و برگ نظامی و نشان دادن ابهت و قدرت زیاد به افغانستان هجوم آوردند علاوه از ناپودی طالبان که فکر اشغال بسیاری از کشور های دیگر و تسلط بر حوزه نفت خیز خلیج فارس رانیز به سر داشتند اما با گذشت هفت سال با بی شرمی از صلح آشتی مذاکره و در نهایت فرار از افغانستان صحبت میکنند. معلوم نیست مخاطب صلح غربی ها کی هست کسانیکه غازی استدیوم را به مسلخ تبدیل کرده بودند کسانیکه خودرا مالک و خالق زنان میدانستند و در هر کوچه و بازار زنان را قمچین می زدند و لگد مال میکردند آنانیکه مکتب و معارف را بسته بودند و در زمان حاکمیت شان استخوان های مرده های افغانستان از خاک کشیده شد آنانیکه میراث های فرهنگی را به توپ و تفنگ بستند و غارت کردند.؟؟؟

میدانید عبدالله انس سابق آمر توزیع کمک های عرب ها به مجاهدین که فعلا در انگلستان به سر می برد میانجی صلح بین دولت افغانستان و پاکستان و طالبان است. وقتی هیئت پاکستانی به اشاره شیخ های سعودی وارد عربستان میشود دولت افغانستان هیئت از اقشار مختلف بشمول برادر رئیس جمهور به قدم بوسی میرود و بعد این نشست از حنجره نماینده ملل متحد فرماندهان ناتو و رئیس جمهور افغانستان بسط و گسترش داده میشود. در حالیکه یک روز هم طالبان از صلح صحبت نکردند. جالب این است تا مطبوعات دنیا موضوع را فاش نکرده اند رئیس جمهور و اشخاص ذیربط از موضوع منکر اند. حال اگر این صلح و مذاکره بخاطر منافع علیانی افغانستان و مصالح ملی صورت میگیرد باید همه ملت در جریان باشد و این موضوع در

پارلمان به رأی گذاشته شود ، اما متأسفانه پنهان کاری در سطح رهبری اعتماد مردم را نسبت به دولت در حد صفر تنزل داده است.

باید اعتراف کرد که دولت، مردم، پارلمان، ساستمداران کشور و ناتو هیچکدام دارائی استراتژی واحد در مقابل طلب و القاعده نیستند دولتیکه رئیس جمهور یک حرف میزند پارلمان حرفی دیگری و وزیر کاملاً مسیر جداگانه دارد انسان به کی باید اعتماد کند نه دوست و نه هم دشمن به این نظام باور دارد نظام خود سر و خود کامه و بدون حمایت مردم به سقوط مواجه میشود.

موقف ضد و نقیض انگلیس ها: موقف انگلیس ها مردم را به تشویش انداخته است. انگلیس ها در یک روز از صلح و مذاکره صحبت میکنند و در روز دیگر از اعزام نیروی بیشتر به افغانستان. خود انگلیس ها به صفت حامیان دموکراسی در افغانستان دیکتاتوری میخواهند که منظور شان طالبان است و میگویند با طالبان صحبت شود اما از موضع قدرت. کدام قدرت هر روز برای طالبان مورال داده میشود و مناطق کشور به اختیار قرار داده میشود و طرفدار دولت سست و بزدل میشوند و در صدد یا فتن راه معامله با طالبان اند.

انگلیس ها و موسی قلعه: از زمانیکه موسی قلعه در ظاهر از تصرف طالبان بیرون رانده شد و ملا عبدالسلام و لسوالی آن و لسوالی اعلان شد وضع امنیتی کاملاً نور مال است. آیا حقیقت همین است؟ اگر ملا سلام از دولت است چرا یک روز طالبان که در اطراف موسی قلعه حاکمیت دارند بالای موسی قلعه و اطراف آن حمله نمیکند. طالبان در باغران بغنی و مناطق اطراف موسی قلعه حاکم اند اما گاهی هم مزاحم ملا عبدالسلام نمیشوند. که مسئله روشن نیست گمان میرود انگلیس ها درین معامله نقش اساسی دارند و حتی آمریکائی ها. سفیر انگلیس به ولایات بزرگ افغانستان نمیرود اما به دیدار و لسوال موسی قلعه رفته است که اهمیت موسی قلعه را نشان میدهد. اینها بخاطر قاچاق مواد مخدر دست به هر معامله می زنند.

اما در مقابل این معامله گری ها وزیر خارجه افغانستان خیلی شفاف و درست درخشید و نگرانی خود را با جرأت اظهار نمود و گفت. برخی از دولت های خارجی در افغانستان من حیث منادیان فرار عمل میکنند و میخواهند مردم را بدام طالب و القاعده بیاندازند.

'منادیان فرار':

وزیر خارجه افغانستان تاکید می کند آنانی که به اصطلاح در این روزها تلاشها برای آوردن صلح و مذاکره با مخالفان مسلح دولت را آغاز کرده اند، در حقیقت "پیام اوران تسلیم و فرار هستند."

آقای اسپینتا گفت: "در این روزها در کشور جنگ زده ما بیشتر از پیش سخن از صلح است، سخن از صلحی است که گاهی نمی دانیم با چه کسی و یا چگونه صلح می کنیم... برخی که در تنگنا قرار گرفته اند و شکست خود را، شکست همه جهان می دانند، می خواهند پیام انهزام را در گوش کودکان ما زمزمه

کنند." راستی هر کس این تبصره هارا میشوند مسئله خروج ناگهانی ناتو از افغانستان در ذهنش خطور میکند خصوصا در شرائط که مسئله اقتصاد دنیا به یک غانله بزرگ و تقریبا لا ینحل تبدیل شده است. ایمد وارم این قدرت های طلسمی از هزیمت در مقابل طالبان بشرمند ودر مورد امنیت خود در داخل خانه های خود توجه کنند. اگر طالبان در افغانستان پیروز شوند دیگر غربی ها درخانه های خود نیز امن نخواهند بود.